

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componentă:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Nadejda Toma, Petru Moraru
a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul
în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău Guțan Pavel, de inculpatul
Bozari Arcadie și avocatul acestuia Gandrabur Valeriu, prin care se solicită
casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2016, în
cauza penală în privința lui

Bozari Arcadie XXXXXX,

născut la XXXXXX, originar din XXXXXXXXXXXXXXXX,
domiciliat în XXXXXXXXXXXXXXXX,

Peca Iurie XXXXXXX,

născut la XXXXXXX, originar din XXXXXXX, domiciliat în
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX,

Bahnari Valeriu XXXXXXX,

născut la XXXXXXX, originar din XXXXXXX, domiciliat
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX,

Pelin Victor XXXXXX,

născut la XXXXXXX, originar din XXXXXXXXXXXX,
domiciliat XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

și

Bădărău Oleg XXXXXXX,

născut la XXXXX, originar din XXXXXXX, domiciliat în
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 02 mai 2012 - până la 10 martie 2016 (instanța de fond);
2. de la 26 aprilie 2016 - până la 31 mai 2016 (instanța de apel);
3. de la 11 august 2016 – până la 28 martie 2017 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 martie 2016 Bozari Arcadie a fost condamnat:

- în baza art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare;

- în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor stabilite, definitiv lui Bozari Arcadie i-a fost aplicată pedeapsa 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul a ocupa funcții sau de a exercita anumite activități ce țin de circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Bozari Arcadie, Pelin Victor, Bahnari Valeriu și Peca Iurie au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, alin. (2), 46, art. 189, alin.(6) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Bădărău Oleg a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 42 alin. (3), art. 46, art. 189 alin. (6) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Bozari Arcadie, în circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală a obținut substanța narcotică - heroina, pe care a pastrat-o ilegal până la 13 ianuarie 2012, când a fost reținut de colaboratorii de poliție, iar în cadrul percheziției efectuate în automobilul sau „Toyota” cu n/î BR AS 961, au fost depistate două pachetele cu heroină, cu masa totală de 10,84 gr., ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Tot el, la 21 august 2012, în jurul orei 17³⁰, aflându-se în or. Hîncești, la terasa stației de alimentare cu petrol „Lukoil”, amplasată în str. Chișinăului, încalcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, l-a amenințat pe cet. Filimon Victor cu pistolul de model „Gloc 17”, nr. LV 256, pe care îl poseda legal, și i-a aplicat acestuia multiple lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale ușoare.

De către organul de urmărire penală Bădărău Oleg a fost învinuit în aceea că, aproximativ în luna aprilie 2012, a organizat și a condus un grup criminal organizat, din componența caruia făceau parte Bozari Arcadie, Peca Iurie, Bahnari Valeriu și Pelin Victor, care împreună, printr-o înțelegere prealabilă, împărțind rolurile, din interes material, s-au organizat în scopul deposedării persoanei de bunuri în proporții deosebit de mari.

Potrivit rechizitoriului, Bădărău Oleg având intenția de a-l deposeda pe cet. Preanicov Serghei de SRL „Aser-Computer”, aproximativ în aprilie 2012, motivând că are capacitate de administrator, fiind anterior colaborator de poliție

și dispune de cunoștințe în organele de drept, unde va putea înlesni considerabil activitatea acestei întreprinderi și va rezolva toate problemele apărute cu organele de control, ducându-l în eroare pe Preanicov Serghei precum ca SRL „Aser-Computer” are probleme cu organele de drept, care au sechestrat 57 tone de metal, i-a propus să înregistreze întreprinderea sus numită pe numele sau, însă Preanicov Serghei a refuzat. Ulterior, pe parcursul lunilor aprilie-iulie 2012, Bădărău Oleg de nenumerate ori a insistat față de Preanicov Serghei ca acesta să înregistreze societatea pe numele sau, dar ultimul de fiecare dată refuza.

În continuare, la 05 iulie 2012, în jurul orei 14⁰⁰, Bădărău Oleg urmărind scopul finisării intenției sale criminale, îndreptate spre deposedarea lui Preanicov Serghei de avere, pentru a-l influența psihic și fizic pe acesta, precum și pe administratorul SRL „Aser-Computer”-Pîrvu Sergiu, s-a deplasat la baza de colectare a metalului uzat, care aparține acestei întreprinderi, amplasată în mun. Chișinău, str. Sarmizegetusa, 94/2, unde, i-a invitat pe membrii grupării criminale organizate pe care o conducea și anume pe Peca Iurie, Bahnari Valeriu, Pelin Victor și Bozari Arcadie, care l-au maltratat pe Preanicov Serghei, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2130/D din 23.08.2012, vătămări corporale ușoare.

De către organul de urmărire penală Bozari Arcadie a fost învinuit în aceia că aflându-se pe teritoriul bazei de colectare a metalului uzat din mun. Chișinău, str. Sarmizegetusa, 94/2, în timp ce toți membrii grupării criminale insistau la transmiterea dreptului de proprietate asupra afacerii sau a recompensei în sumă de 50 000 dolari SUA, i-a amenințat pe Preanicov Serghei și Pîrvu Sergiu cu un pistol de model „Gloc 17” nr. LV 256.

3. Nefiind de acord cu soluția instanței de fond apel a declarat acuzatorul de stat, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie condamnați:

- Bozari Arcadie în baza art. 42 alin. (2), 46, 189 alin. (6) Cod penal, la 14 ani închisoare, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare și în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, la 10 ani închisoare. Cu stabilirea pedepsei definitive în conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, 15 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a desfășura activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani;

- Bădărău Oleg, în baza art. 42 alin. (3), 46, 189 alin. (6) Cod penal, la 14 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis;

- Peca Iurie, Bahnari Valeriu și Pelin Victor, în baza art. 42 alin. (2), 46, 189 alin. (6) Cod penal, la 13 ani închisoare, fiecare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În argumentarea soluției solicitate procurorul a invocat, că instanța de fond incorect a apreciat probele administrate, deoarece partea acuzării a prezentat suficiente probe care, în opinia acestuia, confirmă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate prin rechizitoriu, acestea nefiind apreciate de instanță la justa lor valoare, și anume: declarațiile părților vătămate Preanicov S. și Pîrvu S., precum și declarațiile martorilor Axentiev V., Lacusta A., Ciuvalschi E., Ursachi G., Svistal N., Digori T., Cușnir I., Filat V., Anton I. și alte probe, care au fost puse la baza învinuirii și, neîntemeiat a adoptat o sentință de achitare a tuturor inculpaților pe capătul ne învinuire în baza art. 42 alin. (2),(3), 46, 189 alin. (6) Cod penal, precum și fără nici un temei a reîncadrat acțiunile lui Bozari A. în din prevederile art art. 217¹ alin. (4) lit. d) în cele ale art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal.

3.2 Apel împotriva sentinței a declarat și inculpatul Bozari A., care a solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa pe motiv că faptele nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate.

În motivarea apelului declarat apelantul a invocat următoarele:

- concluziile instanței de fond referitor la vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii prevăzute de 217 alin. (4) lit. d) Cod penal, sunt bazate pe presupuneri, deoarece pachetul depistat în automobilul său a fost pus de colaboratorii de poliție pentru a fi ilegal învinuit și condamnat;

- greșite sunt și concluziile instanței referitor la condamnarea sa pe capătul de învinuire prevăzut de art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece dînsul nu a acționat din intenții huliganice, și nu a avut scopul de a încălca ordinea publică, acționînd doar cu scopul de a contracara acțiunile calomnioase ale presupusei părți vătămate;

- instanța de fond a admis în calitate de probe înregistrările video, care au fost acumulate cu încălcări procedurale fără a fi autorizate de judecătorul de instrucție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2016, apelul inculpatului Bozari Arcadie a fost respins ca tardiv.

Apelul declarat de acuzatorul de stat a fost admis, și în temeiul art. 409 Cod

de procedură penală, casată total sentința contestată și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță potrivit căreia:

Bozari Arcadie, Pelin Victor, Bahnari Valeriu și Peca Iurie au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevazute de art. 42 alin. (3), 46, art. 189, alin.(6) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Bădărău Oleg a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevazute de art. 42 alin. (3), art. 46, art. 189 alin. (6) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Bozari Arcadie a fost condamnat:

- în baza art. 217¹ alin.(4) lit. b) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita anumite activități ce țin de circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 3 ani;

- în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, la 4 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor stabilite, definitiv lui Bozari Arcadie i-a fost aplicată pedeapsa - 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul a ocupa funcții sau de a exercita anumite activități ce țin de circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor pe un termen de 3 ani.

5. Referitor la apelul declarat de inculpatul Bozari A., instanța de apel a reținut că, sentința contestată a fost pronunțată public la 10.03.2016 în prezența lui Bozari A. și apărătorului acestuia Popa A., însă necătînd la acest fapt inculpatul a declarat apel abia la 08.04.2016 - adică peste termenul prevăzut la art. 402 Cod de procedură penală.

Cât privește apelul acuzatorului de stat instanța de apel a conchis că acesta urmează a fi admis, cu casarea sentinței, inclusiv din oficiu în temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală.

În argumentarea soluției adoptate Colegiul penal a rețut, că instanța de fond la baza sentinței a pus declarațiile martorilor Svistal N., Ursachi G., Axenti V. și Svistal V., care au fost audiați cu încălcarea prevederilor art. 105, 108, 109, 337, 369 Cod de procedură penală. Astfel, nici unul din martorii nominalizați nu a depus jurământul în conformitate cu prevederile art. 108 CPP și nu a fost avertizat de răspundere penală potrivit prevederilor art. 312-313 CPP. Martorii Ursachi G. și Axenti V., nu au semnat în general declarațiile depuse, iar Svistal N. a semnat doar pe ultima filă, contrar prevederilor art. 337 CPP, care stipulează

că veridicitatea declarațiilor se confirmă de către martor prin aplicarea semnăturii pe fiecare declarație. În consecință Colegiul a reținut că, martorilor Svistal N., Ursachi G., Svistal V. și Axenti V., nu li s-a adus la cunoștință obiectul cauzei și nu le-a fost asigurată posibilitatea de a face cunoștință cu declarațiile depuse și a le semna.

În continuare, Colegiul a constatat fapta și circumstanțele comiterii de către Bozari A. a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(4), lit. b) Cod penal – *circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari*, invocate în rechizitoriu și a conchis că, instanța de fond neîntemeiat a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului urmează a fi reîncadrate în prevederile art. 217 alin.(4), lit. b) Cod penal, deoarece în urma cercetării tuturor probelor prezentate de acuzare pe acest capăt de învinuire cu certitudine s-a constatat că inculpatul a păstrat substanțele narcotice anume cu scop de înstrăinare.

La fel, Colegiul penal a conchis că prin probele puse la baza rechizitoriului a fost pe deplin dovedită vinovăția lui Bozari A. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Referitor la învinuirea adusă inculpaților Bozari A., Pelin V., Bahnari V. și Peca Iu. în baza art. 42 alin. (2), art. 46, art. 189 alin. (6) Cod Penal și inculpatului Bădărău O. în baza art. 42 alin. (3), art. 46, art. 189 alin. (6) Cod Penal, Colegiul a conchis, că aceasta nu a fost dovedită, iar ansamblul de probe prezentate, analizate prin prisma veridicității, pertinentei, utilității și concludenții nici de cum nu demonstrează vinovăția inculpaților în cele incriminate.

În argumentarea acestei concluzii instanța de apel a reținut, că șantajarea lui Pîrvu S. cu scopul de a transmite dreptul de proprietate asupra SRL „Aser Computer” este neconformă circumstanțelor de fapt constatate în cadrul cercetării judecătorești, întrucât acesta nu deținea careva drepturi asupra societății nominalizate, nefiind fondatorul acesteia, precum și nu a deținut nici funcția de administrator, după cum a fost indicat în rechizitoriu. Tot aici, Colegiul a reținut că din declarațiile lui Pîrvu S. rezultă că dânsul nu a fost șantajat de inculpați și de la acesta nu s-au solicitat careva mijloace bănești.

De asemenea, instanța de apel a conchis, că în speță nu s-a constatat nici faptul că Bădărău O. prin aplicarea violenței sau amenințarea cu moartea ar fi solicitat de la Preanicov S. transmiterea dreptului de proprietate asupra SRL „Aser-Computer”. Astfel, Colegiul a statuat că declarațiile martorilor angajați ai acestei firme urmează a fi apreciate critic, deoarece sunt contradictorii, iar persoanele audiate se află în relații de subordonare față de Preanicov S.

În continuare instanța a conchis, că în speță cu certitudine s-a stabilit că prezența inculpaților pe teritoriul acestei baze la data de 05.07.2012 nu a fost coordonată în prealabil, dar a fost o coincidență de circumstanțe, iar incidentul s-a produs în mod spontan, ca rezultat al refuzului lui Preanicov S. și Pîrvu S. de a se saluta.

Soluționând chestiunea referitoare la categoria și termenul de pedeapsă instanța de apel conducându-se de prevederile art. 7,61,75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei precum și de gravitatea infracțiunilor săvârșite de Bozari A. a conchis, că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate nu poate fi atins decât prin aplicarea pedepsei închisorii în limitele sancțiunilor normelor penale în baza cărora acesta a fost condamnat.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar acuzatorul de stat, care, invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a hotărârii contestate în partea achitării lui Bozari A., Pelin V., Bahnari V. și Peca Iu. de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de de art. 42, alin. (2), 46, art. 189, alin.(6) Cod penal și a lui Bădărău O. de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), art. 46, art. 189 alin. (6) Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției solicitate procurorul a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apelul acuzării, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Astfel, consideră că acuzarea a prezentat suficiente probe, care cu certitudine dovedesc vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii de șantaj a părților vătămate Preanicov S. și Pîrvu S., probe, care nu au primit o apreciere la justa valoare.

6.1 Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar și de avocatul Gandrabur V. în numele inculpatului Bozari A., care invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare pe capetele de învinuire prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal sau menținerea sentinței instanței de fond în această parte.

În argumentarera soluției solicitate recurentul a invocat următoarele:

- incriminarea eronată a infracțiunii de huliganism prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal;

✓ în acțiunile lui Bozari A. nu poate fi reținută componența acestei infracțiuni deoarece materialul probator infirmă existența motivului huliganic al faptei

comise de inculpat, iar reeșind din concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 512 din 24.08.2012, rezultă că lui Filimon V. i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, respectiv fapta urmează a fi calificată în baza art. 78 Cod contravențional;

✓ organul de urmărire penală nejustificat și absolut neprobat i-a incriminat lui Bozari A. utilizarea armei de foc în circumstanțele descrise în rechizitoriu pe acest capăt de învinuire, or obiectul recunoscut ca armă de foc la săvârșirea infracțiunii în realitate a fost o jucărie din plastic, fapt confirmat și de partea vătămată Filimon V., care a fost demonstrată de inculpat doar în scop de apărare;

-imputarea nejustificată a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ Cod penal;

✓ organul de urmărire penală nu a confirmat prin probe pertinente deținerea de către Bozari A. a substanțelor narcotice, or procesul-verbal de percheziție a automobilului din 13.01.2011 nu confirmă că pachetele depistate aparțin lui Bozari A. asta în contextul lipsei unor probe certe în acest sens cum ar fi amprente;

✓ instanța de apel eronat a stabilit că Bozari A. a păstrat substanțele narcotice cu scop de înstrăinare și neîntemeiat a pus la baza concluziei privind vinovăția inculpatului pe acest capăt de învinuire proba decisivă, *declarațiile martorului Anton I.*, care nu a fost audiat în cadrul cercetării judecătorești, iar la urmărirea penală nu a avut loc confruntarea dintre acesta și Bozari A., astfel fiind încălcat principiul nemijlocirii examinării probelor de către instanța de apel.

✓ aprecierea eronată a probei *comunicatul urmăririi tainice nr. 13 din 31.12.2011*, or prin această probă nu se confirmă că în acea zi Anton A. s-a întâlnit anume cu Bozari A., sau că acesta ar fi procurat de la Bozari A. substanțe narcotice, în condițiile în care nu s-a stabilit și nu s-a identificat ce tip de substanțe narcotice și-a injectat Anton A. după ieșirea din farmacie;

✓ instanța de apel nu a pus la baza actului de dispoziție probele administrate și cercetate în cadrul instanței de apel, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, astfel a omis să interogheze partea vătămată Filimon V. și martorul Anton I., astfel greșit a ajuns la concluzia privind vinovăția lui Bozari A. în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) și 287 alin. (3) Cod penal, or ansamblul de probe cercetate nu demonstrează vinovăția inculpatului pe aceste capete de învinuire;

- calificarea greșită a faptelor inculpatului au dus la aplicarea unor sancțiuni privative de libertate ce nu corespund faptelor real săvârșite, privîndu-l pe acesta de dreptul la suspendarea executării pedepsei stabilite;

- din conținutul dispozitivului deciziei contestate rezultă că instanța de apel a admis parțial apelul acuzatorului de stat, însă asemenea soluție nu se regăsește în prevederile art. 415 Cod de procedură penală, care expres și exhaustiv stabilește deciziile pasibile adoptării de această instanță;

- respingînd apelul inculpatului ca fiind tardiv, instanța nu a ținut cont de faptul că Bozari A. nu a fost prezent la data pronunțării sentinței din 10.03.2016, fapt confirmat prin înregistrările audio al ședințelor de judecată și a aflat despre soluția adoptată abia la 28.03.2016. Mai mult, instanța nici nu a pus în discuție posibilitatea repunerii în termen a apelului, fapt ce denotă interpretarea greșită a legii;

- instanța de apel a încălcat prevederile art. 8 CPP, art. 21 din Constituția RM, lăsând în sarcina lui Bozari A. obligațiunea de a dovedi nevinovăția sa.

6.2 Cu recurs ordinar a contestat decizia instanței de apel și inculpatul Bozari A., care invocând temeiurile de drept prevăzute la pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârii contestate cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe toate capetele de învinuire.

În motivarea recursului declarat recurentul a invocat următoarele:

- instanța de apel eronat a pus la baza concluziei sale privind vinovăția inculpatului declarațiile părții vătămate Filimon V., date în cadrul urmăririi penale, or acesta atît în instanța de fond cît și cea de apel nu a fost audiat;

- reieșind din circumstanțele de fapt, locul, timpul, modul, durata și condițiile săvârșirii faptei, rezultă că în acțiunile lui Bozari A. lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism, nefiind încălcată ordinea publică, iar acțiunile inculpatului au avut o orientare anume spre Filimon V., care l-a jignit în cadrul discuțiilor telefonice;

- din conținutul deciziei contestate nu este clar în privința cărei persoane s-a examinat infracțiunea de huliganism, or la fila nr. 42 pct. 3 instanța indică: *„Colegiul penal va aprecia critic declarațiile părții vătămate Iordachi Victor date în cadrul instanței de apel precum că acesta a luat primul scaunul(..) Mai mult în primă instanță, partea vătămată a declarat că inculpatul, Anghelici Cristian, a fost cel care a inițiat conflictul...”* Astfel, persoanele respective menționate de instanța de apel în argumentarea soluției privind vinovăția lui Bozari A. în săvârșirea infracțiunii de huliganism, sunt străine circumstanțelor descrise în rechizitoriu și reținute în sentința primei instanțe;

- soluția instanței de apel pe capătul de învinuire prevăzut de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, la fel este ilegală și neîntemeiată, or instanța ignorând prevederile art. 111 alin. (2) și 371 alin. (1) Cod de procedură penală, a pus la baza

hotărârii adoptate declarațiile martorului Anton I., care nu a fost audiat nemijlocit nici în instanța de fond și nici în cea de apel;

- probele care au fost prezentate de acuzare pe acest episod nu au fost apreciate de instanța de apel sub aspectul legalității lor, or lui Bozari A. nu i-a fost înmînată copia ordonanței din 27.12.2011 privind efectuarea percheziției, iar încheierea judecătorului de instrucție din 27.12.2011, prin care a fost admis demersul procurorului privind autorizarea efectuării percheziției în automobilul de model „Toyota” cu nr/î BR AS 961, nu corespunde exigențelor art. 306 Cod de procedură penală, întrucât fiind autorizată efectuarea percheziției nu a fost indicată persoana sau organul abilitat în sarcina căruia s-a pus efectuarea acesteia;

Procesul verbal de percheziție din 13.01.2012 contrar prevederilor art. 260 alin. (5) CPP nu a fost semnat pe fiecare pagină de către persoanele care au participat la efectuarea acestei acțiuni, astfel ofițerul de urmărire penală Veveriță V. a semnat doar 3 din cele 4 pagini, iar prin prisma art. 94 alin. (1) pct. 8 CPP, acest act nu poate fi admis ca probă;

-înregistrarea video a percheziției la fel nu poate fi admisă ca probă, or imaginile nu sunt clare, sunt selective, iar persoana care înregistra imaginile anticipa acțiunile persoanei care efectua percheziția, direcționând în repetate rânduri camera de luat vederi anume spre locul unde se pretinde că au fost depistate drogurile;

- măsurile operative de investigații au fost dispuse în lipsa deciziei conducătorului care exercita activitatea operativă de investigații sau adjunctul acestuia.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, avocatul Josan D. în numele lui Bădărău O. a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de acuzatorul de stat, menționînd că recurentul deși a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în esență critică aprecierea probelor, însă un asemenea temei nu se regăsește în temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prin urmare, consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

8. Judecînd recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

8.1. Cu referire la recursul acuzatorului de stat:

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă

recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Drept temei pentru declararea recursului ordinar, procurorul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Tot aici Colegiul relevă, că acuzatorul de stat critică decizia instanței de apel doar în partea achitării lui Bozari A., Pelin V., Bahnari V. și Peca Iu. de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42, alin. (2), 46, 189, alin.(6) Cod penal și a lui Bădărău O. de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 46, 189 alin. (6) Cod penal, argumentând că probele prezentate de acuzare în sprijinul învinuirii au fost eronat apreciate, astfel că în opinia sa, decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând decizia recurată în raport cu motivele invocate Colegiul constată că nici unul din temeiurile, la care se referă autorul recursului, nu este aplicabil din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Potrivit art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În speță, instanța de apel examinând cauza, just a stabilit starea de fapt și de drept, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei iar toate probele în ansamblu - din punct

de vedere al coroborării lor, adoptînd în așa mod o hotărâre legală și întemeiată, ținînd cont de prevederile art.101 Cod de procedură penală, just ajungînd la concluzia de achitare a inculpaților (pe epizodul de șantaj din 05.07.2012) pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Astfel, în opinia instanței de recurs instanța de apel, constatînd lipsa probelor ce ar confirma existența faptei infracțiunii de șantaj în acțiunile lui Bozari A., Pelin V., Bahnari V., Bădărău O. și Peca I., corect a dispus achitarea acestora.

Prin urmare, instanța ierarhic inferioară a dat o apreciere corectă actelor cauzei, precum și declarațiilor *martorilor Lăcustă Aurel, Ciuvalschi Eugen, Ursachi Grigore, Svistal Nicolae, Axentiev Vadim, Digor Fiodor, Svistal Vasile, Leca Mihail, Rusu Vladimir și Buștiuc Iurie*, care fiind audiați au declarat că din inculpați pînă la incident l-au cunoscut doar pe Bădărău O., care venea uneori pe teritoriul bazei de colectat metal, însă careva indicații de la acesta nu primeau și nu cunoșteau ce funcție deținea dînsul, *martorului Cușnir Irina*, din care rezultă că între ea, Preanicov și Bădărău O. a avut loc o discuție referitor la modificarea contractului de arendă în sens că în loc de SRL „Arcer Computer” să fie indicat Bădărău O. În perioada martie-iulie 2012 pe teritoriul bazei i-a văzut atît pe Preanicov S. cât și pe Bădărău O., iar din cuvintele lui Preanicov S. a înțeles că acetia urmau să dezvolte careva afaceri împreună; declarațiile *martorilor Bădărău Alexandru, Bădărău Alexandra, Bulgaru Sergiu*, din care rezultă că Bădărău O. i-a împrumutat bani lui Preanicov S. prin intermediul fiului său Bădărău Al.; declarațiile *martorului Miron Eugen*, potrivit căroră acesta la rugămintea lui Bădărău O. a investigat situația de la SRL „Arcer Computer” în vederea rezolvării unor probleme cu care se confrunta întreprinderea dată.

În continuare, în viziunea instanței de recurs, instanța de apel corect a conchis că învinuirea înaintată lui Bozari A., Pelin V., Bahnari V., Bădărău O. și Peca Iu. privind șantajarea lui Pîrvu S. este neconformă circumstanțelor de fapt constatate, întrucât acesta nu deținea dreptul de proprietate asupra SRL „Arcer Computer”, și nici nu ocupa funcția de administrator al acestei întreprinderi, iar din declarațiile ultimului date în cadrul instanței de apel rezultă, că inculpații nu l-au șantajat și de la el nu au fost solicitate careva mijloace bănești.

Tot aici Colegiul reține, că prin probele prezentate de acuzare nu a fost confirmat nici faptul șantajării lui Preanicov S., or nici un martor audiat nu a făcut careva declarații în acest sens, iar din interceptările convorbirilor între Preanicov S. și Bădărău O. nu rezultă că ultimul a solicitat să fie reînregistrată SRL „Aser Computer” pe numele său.

În consecință instanța de recurs reține că este justă și întemeiată concluzia instanței de apel referitor la faptul că din materialele cauzei rezultă că între Preanicov S. și Bădărău O. au avut loc careva neînțelegeri legate de gestionarea bazei de colectare a metalului, repartizarea profitului obținut din această activitate, precum și careva conflict legat de nerestituirea unui împrumut de către Preanicov S., însă acestea nicidecum nu confirmă învinuirea înaintată prin rechizitoriu.

Tot aici Colegiul penal reține, că potrivit actului de învinuire inculpaților le-a fost incriminat săvârșirea infracțiunii de șantaj fiind un grup criminal organizat, Bădărău O. având calitatea de organizator, iar Bozari A., Pelin V., Bahnari V. și Peca Iu. – autori.

Sub acest aspect, Colegiul reține că pentru o atare constatare acuzarea nu a prezentat careva probe ce ar confirma faptul dat, iar din declarațiile părților vătămate și martorilor audiați atât la urmărirea penală cât și în instanțele de fond, astfel de afirmații nu rezultă, or din depozițiile inculpaților reiese că la 05.07.2012 Bahnari V. pentru prima dată i-a văzut pe Bozari A., Peca Iu și Pelin V., iar Bădărău O. nu i-a cunoscut pe Bozari A. și Peca Iu.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, în speță nu persistă condițiile privind grupul criminal organizat stipulat în art. 46 Cod penal, or acuzarea nu a prezentat nici o probă care ar dovedi că a existat o reuniune din mai multe persoane, o stabilitate a acestei reuniuni, organizarea în prealabil în scopul comiterii mai multor infracțiuni, precum și existența unui plan criminal dinainte elaborat.

Acestea fiind menționate, Colegiul lărgit statuează că instanța de apel corect a conchis că învinuirea adusă lui Bozari A., Pelin V., Bahnari V. și Peca Iu. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 46, 189, alin.(6) Cod penal și a lui Bădărău O. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 46, 189 alin. (6) Cod penal nu și-a găsit confirmarea. Or, nici în cadrul urmăririi penale, nici în ședința de judecată acuzarea nu a prezentat probe, care ar fi demonstrat existența faptei infracțiunii de șantaj.

Prin urmare, Colegiul conchide că concluziile instanței de apel referitor la achitarea inculpaților pe acest capăt de învinuire sunt întemeiate, concluzii care, cum s-a menționat mai sus, detaliat sînt motivate și se bazează pe aprecierea obiectivă și sub toate aspectele a probelor administrate.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea acestora de către instanța de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală. Mai mult, analizând textul deciziei Colegiul constată că,

instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelului declarat de procuror. Autorul recursului nu aduce careva argumente, care ar combate concluzia instanțelor de judecată, dimpotrivă argumentele invocate de procuror în cererea de recurs ordinar repetă întocmai argumentele expuse anterior în apel, la care instanța de apel deja a dat un răspuns motivat.

Astfel, Colegiul conchide că instanțele de judecată corect au reținut în acest sens prevederile art.8 și 389 Cod de procedură penală, în aspectul că o sentință de condamnare se adoptă numai în condiția în care vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată printr-un ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată. O sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Colegiul reține că instanța de apel a ținut seama de aceste prevederi legale, precum și de principiul că toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului și a adoptat o hotărâre întemeiată.

În consecință, se apreciază că nu există temeii legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se impune respingerea recursului declarat de procuror ca inadmisibil.

8.2.Cu referire la recursurile inculpatului Bozari Arcadie și avocatul acestuia Gandrabur Valeriu:

Din conținutul recursului declarat de inculpat rezultă că acesta critică decizia instanței de apel nefiind de acord cu condamnarea sa în baza art. 287 alin. (3) și art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, solicitând pronunțarea în acest sens a unei hotărâri de achitare.

Avocatul Gandrabur V. în numele lui Bozari A. în recursul declarat propune instanței de recurs în conformitate cu prevederile art. 430 pct. 6) Cod de procedură penală **2 soluții: a) achitarea inculpatului de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) și art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal; b) menținerea sentinței instanței de fond.**

Analizând decizia recurată prin prisma criticilor formulate de recurenți **sub aspectul casării hotărârii contestate cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Bozari A. pe toate capetele de învinuire**, Colegiul reține prevederile art. 415 alin. (1) lit.a) Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, respinge apelul în cazul în care acesta a fost depus peste termen.

După cum s-a menționat, instanța de apel a respins apelul inculpatului Bozari A., din motiv că a fost declarat peste termen.

Astfel, conform art.402 Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Verificînd legalitatea deciziei instanței de apel, Colegiul conchide că ultima, corect a respins apelul inculpatului Bozari A. ca fiind tardiv, just menționând că acesta a fost prezent la examinarea cauzei penale în instanța de fond, a cunoscut despre soluția instanței, iar sentința a fost pronunțată integral la 10 martie 2016 în prezența sa și al avocatului Popa A., însă nici Bozari A. și nici apărătorul său nu au atacat cu apel sentința adoptată, în termen de 15 zile, astfel demonstrînd că sunt de acord cu aceasta.

În speță, inculpatul Bozari A. a declarat apel la 08 aprilie 2016, adică peste 13 zile după epuizarea termenului de declarare a acestuia prevăzut de art.402 Cod de procedură penală, prin urmare, decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Totodată, potrivit prevederilor art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația.

Reieșind din prevederile normei penale sus menționate rezultă că, Bozari A. și avocatul acestuia Gandrabur V. puteau contesta decizia instanței de apel numai în partea pedepsei mai aspre stabilite de către instanța de apel pe capătul de învinuire prevăzut de art. 287 alin. (3) Cod penal și în partea reîncadrării acțiunilor lui Bozari A. din prevederile art. 217 alin. (4) lit. b) în cele ale art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal.

Însă, analizînd textul recursurilor Colegiul remarcă că, atât inculpatul cât și avocatul acestuia în recursurile declarate își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor, invocând că în acțiunile lui Bozari A. lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism în speță (în opinia acestora) fapta inculpatului urmează a fi calificată în baza art. 78 Cod contravențional, iar pe capătul de învinuire prevăzut de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal să fie pronunțată o sentință de achitare. Altfel spus, recurenții critică aprecierea probelor nefiind de acord cu soluția instanței referitor la vinovăția lui Bozari A.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, solicitările recurenților de a pune în discuție în instanța de recurs vinovăția inculpatului sunt neîntemeiate, de vreme ce instanța de apel a respins apelul inculpatului Bozari A., pe motiv că a fost depus peste termenul legal prevăzut de lege, fapt ce echivalează cu neutilizarea de către acesta a căii ordinare de atac – apelul.

În continuare, analizând decizia contestată în partea reîncadrării acțiunilor lui Bozari A. din prevederile art. 217 alin. (4) lit. b) în cele ale art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, ținând cont de cea de a 2-a soluție propusă de avocatul Gandrabur V. în recursul său și anume: **b) menținerea sentinței instanței de fond** și criticile invocate de recurenți la acest capitol, Colegiul lărgit reține că soluția instanței de apel în această parte este justă și întemeiată, aceasta fiind bazată pe probe pertinente și concludente și anume: *comunicatul urmării tainice nr. 13 din 31.12.2011, procesul-verbal de percheziție din 13.01.2012 și raportul de expertiză nr. 86 din 16.01.2012.*

Argumentul inculpatului precum că organul de urmărire penală nu a confirmat prin probe pertinente deținerea de către Bozari A. a substanțelor narcotice este neîntemeiat și urmează a fi resins, or faptul deținerii de către acesta a substanțelor narcotice este confirmat prin procesul-verbal de percheziție din 13.01.2012, potrivit căruia din automobilul de model „Toyota Prado”, condus de Bozari A. au fost depistate și ridicate două pachetele din polietilenă cu praf de culoare cafenie, iar potrivit raportului de expertiză nr. 86 din 16.01.2012 praful din pachetelele ridicate reprezintă substanță narcotică heroina cu masa de 9,88 gr. și respectiv 0,96 gr.

Cît privește argumentul apărării referitor la faptul că instanța de apel neîntemeiat a pus la baza concluziei privind vinovăția inculpatului pe acest capăt de învinuire declarațiile martorului Anton I., Colegiul relevă că, proba respectivă într-adevăr nu poate fi acceptată, deoarece la cercetarea ei nu au avut acces toate părțile în egală măsură așa cum prevede art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală, însă, celelalte probe descrise mai sus, mai cu seamă comunicatul urmării tainice nr. 13 din 31 decembrie 2011 (f.d.222-232, vol. I) din care rezultă că Anton I. s-a deplasat la domiciliul inculpatului din XXXXXXXXXXXXXXX, unde s-a aflat aproximativ 15 min., după care s-a deplasat cu automobilul la farmacia „Mama” din bd. Negruzzi, 2, unde a procurat o seringă și pastile „Valeriană” și deplasându-se cu automobilul pe adresa bd. Negruzzi, nr. 1 și-a injectat o substanță necunoscută, cu certitudine dovedesc comiterea de către Bozari A. a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

În continuare, instanța de recurs reține că în speță calificativul „cu scop de înstrăinare” a fost pe deplin demonstrat, or probele administrate de organul de urmărire penală confirmă că acesta a păstrat substanțele narcotice cu scopul de a le realiza. În argumentarea acestei concluzii Colegiul reține că potrivit procesului verbal de percheziție din 13.01.2012 în automobilul inculpatului au fost depistate și ridicate 2 pachetele de polietilenă în care se afla substanță narcotică heroina cu masa de 9,88 gr. și respectiv 0,96 gr. Astfel, depistarea în automobil a substanței narcotice într-o cantitate impunător de mare, aceasta fiind împărțită și ambalată în pachetele cu masă diferită (mai mică), adică pregătită după unele criterii bine determinate, dovedesc scopul urmărit de către inculpat de înstrăinare a substanțelor narcotice, or în cazul în care Bozari A. ar fi păstrat această substanță narcotică pentru propriul consum, nu era necesar ambalarea ei în „doze” mai mici.

Reieșind din cele menționate, Colegiul respinge alegațiile recurenților prin care se invocă că calificarea greșită a faptelor inculpatului au dus la aplicarea unor sancțiuni privative de libertate ce nu corespund faptelor real săvârșite, privîndu-l pe acesta de dreptul la suspendarea executării pedepsei stabilite, or după cum s-a menționat anterior concluzia instanței de apel în partea reîncadrării acțiunilor lui Bozari A. din prevederile art. 217 alin. (4) lit. b) în cele ale art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, este justă și întemeiată, iar pedeapsa stabilită este proporțională în raport cu gravitatea faptelor comise.

Încălcările de la urmărirea penală la care se referă în recurs avocatul (lui Bozari A. nu i-a fost înmînată copia ordonanței din 27.12.2011 privind efectuarea percheziției, încheierea judecătorului de instrucție din 27.12.2011, privind autorizarea efectuării percheziției în automobilul de model „Toyota” cu nr/î BR AS 961, nu corespunde exigențelor art. 306 CPP; procesul-verbal de percheziție din 13.01.2012 contrar prevederilor art. 260 alin. (5) CPP nu a fost semnat pe fiecare pagină de către persoanele care au participat la efectuarea percheziției), nu pot servi temei de achitare a inculpatului Bozari A., deoarece nu sunt atât de esențiale, suplimentar încălcările menționate urmau a fi puse în discuție la faza de urmărire penală, sau după ce au luat cunoștință cu materialele cauzei (art. 251 alin.(4) Cod de procedură penală).

Referitor la eroarea strecurată la fila nr. 42 pct. 3 din textul deciziei instanței de apel Colegiul reține, că aceasta este o eroare materială care nu afectează legalitatea soluției și poate fi soluționată în ordinea prevăzută la art. 249 Cod de procedură penală, de instanța care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu.

La fel este neîntemeiat și următorul argument potrivit căruia soluția adoptată de instanța de apel nu se regăsește în prevederile art. 415 Cod de procedură penală, or potrivit dispozitivului aceasta a casat sentința, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod penal și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, soluție care este prevăzută de art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

Argumentul recurenților prin care se invocă că înregistrarea video a percheziției nu poate fi admisă ca probă, deoarece imaginile nu sunt clare, sunt selective, iar persoana care înregistra imaginile anticipa acțiunile persoanei care efectua percheziția, direcționând în repetate rânduri camera de luat vederi anume spre locul unde se pretinde că au fost depistate drogurile, urmează a fi respins, or instanța de apel nu și-a bazat concluzia privind vinovăția lui Bozari A. pe înregistrarea video a percheziției, aceasta nefiind menționată în decizie ca probă.

În consecință, instanța de recurs conchide că totalitatea argumentelor invocate de recurenți nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor și ca urmare acestea nu sunt suficiente pentru a constitui erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor instanței de apel.

Totodată s-a constatat că instanța de apel a examinat prezenta cauza penală fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat probele cercetate sub toate aspectele, iar în hotărârea adoptată a realizat o justă interpretare și aplicare a normelor de procedură penală, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și riguros argumentată, faptelor comise de inculpatul Bozari A. li s-a dat o încadrare juridică corectă, motivarea soluției fiind bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, pedeapsa fiind stabilită de instanță argumentat, luându-se în considerare prevederile legale ce reglementează acest aspect.

În acest context, Colegiul penal consideră că argumentele invocate de către inculpatul Bozari A. și avocatul acestuia Gandrabur V. în recursurile declarate sunt neîntemeiate, fapt ce determină incontestabil concluzia de respingere a acestora ca inadmisibile cu menținerea hotărârii contestate.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău Guțan Pavel, inculpatul Bozari Arcadie și avocatul acestuia Gandrabur Valeriu, împotriva deciziei Colegiul

penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2016, în cauza penală în privința lui *Bozari Arcadie XXXXX, Peca Iurie XXXXX, Bahnari Valeriu XXXXX, Pelin Victor XXXXXX și Bădărău Oleg XXXXX*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 aprilie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Nadejda Toma

Petru Moraru